

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. VVilhelmus, Confess. 10. Februarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

muneribus cumulare solet amicos suos. Offer ipsi quidquid pateris. Dic: Domine, adauge dolorem, sed simul patientiam. Quæ Christus, quæ sancti passi fuerint, attende, inspicere crucem JESU Christi, profectò tua levior videbitur, imò dices, dolores tuos nullos esse, si cum doloribus Jesu componantur. *Quid hæc ad Dominum meum?*

3. Considera damnatorum supplicia, quæ tuis criminibus promeruisti: hæc consideratio non nihil suavitatis tuo dolori asperget, teq; à peccando prorsus deterrebit. Heu! piissime Deus, longè atrociora in inferno ferrem, si statim in peccato mors me opprimens, non reliquisset poenitentiae locum. Si pati non possim breviorum, ac tot solatiis mitigatum dolorem, quæ fieri poterit, ut æternos ignes sustineam? Deinceps, Domine, morbos meos patienter feram, quandoquidem horum morborum brevi tolerantia æternos ignes redimere possum. *Hæc omnia, quæ illic finire non poterunt, hæc redimi possunt.* Eucher.

S. VVILHELMUS, CONFESS.

10. Februarii.

Sicut enim exhibuistis membra vestra servire immunditia, & iniquitati ad iniquitatem; ita nunc

G 3.

exhi-

*exhibete membra vestra servire
justitia in sanctificationem.* Rom. 6.

Ingentia scelera Wilhelmus pari poeni-
tentiâ plectere instituit. Conjugio frater-
næ conjugis, Herodi non impar, cœnabat
unus, quod octonis in cibum sufficiebat.
Ad duella non invitabat, sed cogebat obvi-
os, neque jam ducem se Aquitaniæ puta-
bat, nisi factionis quoque, quæ contra In-
nocent. Pont. pugnabat, Dux esset. Mellea
verba Bernardus ingesserat: fel merum re-
tulit: minas addiderat; majores audivit.
Ergò secundùm divina, Numine manum
armatus, ad præstolantem pro templi fori-
bus progreditur, & voce plus quàm huma-
nâ, *hoc, ait, etiam temnes improbe?* Non erat hoc
loqui, sed fulminare; Corruit humi ferox,
& qui nulli antehac victas manus dederat,
Bernardo dedit, jamque dum omnis casum
populus miratur; unus Wilhelmus negat
se cecidisse, sed stare denique se credit. Mox
Anachoretæ consilio, nudum corpus & ca-
put loricâ & galeâ abscondit, longè maxi-
mum hostem, se, expugnaturus. Talis ad
Innoc. Pont. inde Ierosolymam tendit, ibi
antrum lachrimis implet & gemitibus, qui
cœlo

caelo repulsi, audirentur: Sub hæc patriam
 repetens, dum ex itinere castro expugnando
 operam vult locare, à viâ salutis penè ex-
 errat cœcus. Tamen eâdem nocte in viam
 redit, recipitque, quos iterum lachrimis
 det, oculos. Mox solitudines montesque
 mutat, & à cacodæmone, qui patrem men-
 titus, frustra ad vitam veterem revocabat,
 verberibus immanibus cæditur. Medicinam
 tamen fecit Virgo Magna, ut tanti jam vul-
 nera faceret WILHELMVS. Ultimò in sta-
 bulo Rhodis obiit, feliciùs utiq; quàm in
 palatiis vixerat. *Ex Surio.*

M E D I T A T I O

De Conversione S. Wilhelmi.

I. **A**Ntequam Wilhelmus morum mutationem
 fecisset, impudiciâ, impietate, crudelita-
 te, omnium denique vitiorum genere delectabatur:
 Num & tu conscius es alicujus ex his criminibus?
 si conscius, ne desperes, Deus, qui tanto peccato-
 ri pepererit, utique tibi condonabit, si ritè confes-
 sus fueris peccata; si verò, divinæ gratiæ beneficio,
 in ejusmodi barathra non cecidisti, noli gloriari,
 siquidem: *Nullum est peccatum, quod fecerit homo;
 quod non possit facere alter homo, si desit creator, à quo
 factus est homo. August.*

2. Demum aliquando è vitiorum cœno emerfit, auditis verbis S. Bernardi, qui JESUM Christum manu tenens, sic eum allocutus: *Hominibus obedire noluiſti, Ecce Dominum & judicem tuum!* His dictis corruit Dux planè immutatus. Quantum valent convertendis peccatoribus Verbum Dei, & Corpus JESU Christi! toties tu Verbum illud audis, toties corpore Christi pascaris, & tamen etiamnum in vitis jaces. Ubi fides tua?

3. Quemadmodum criminibus suis cuique fuerat offensionis, sic duriori vivendi ratione cuique fuit exemplo. Ubi vitam dissolutiorem egerat, ibi acriorem auspiciatur pœnitentiam: nec huic pœnitentia modum imposuit, quin summo Pontifici ab se offenso fecisset satis; Num aliquem verbis, aut factis offendisti? necesse est ut à satisfactione, & tuæ vitæ probatione pœnitentiam ordiaris.

**S. VICTORIA,
VIRGO ET MARTYR.**

11. Februarii.

Vos estis Corpus Christi, & membra de membro. S. Paul. 1. ad Cor. 12.

Geminum VICTORIA triumphum duxit; de amore unum, de Tyranno alterum; uter pulchrior fuerit, tute Arbiters esto.